

“Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim, on pa z menoj.” (Raz 3,20).

Poslušati tisti Glas v naši notranjosti

Ta Beseda Življenja nas vabi, da sprejmemo nepričakanega gosta.

Jezus se vsak dan pojavlja v različnih “oblekah”: v vsakdanjih bolečinah, težavah zaradi lastne načelnosti, izzivih pred pomembnimi življenjskimi odločitvami, predvsem pa v podobi brata in sestre, ki ju srečamo v življenju.

Pogoj je, da utišamo hrup v nas, da prepoznamo in slišimo Jezusov glas, njegovega Duha, ki edini zmore odpraviti naše strahove in nam pomaga, da odpremo vrata srca.

Ljubezen, ki Raste

«V nas mora umolkniti vse, da bi v sebi odkrili glas Duha.

In ta glas moramo potegniti na plano, kakor iz blata potegnemo diamant: moramo ga očistiti, pokazati in ob primernem času darovati, ker je ljubezen in ljubezen je treba dati: je kot ogenj, ki v stiku s slamo ali čim drugim gori, sicer ugasne.

Ljubezen mora v nas rasti in prekipevati.»¹

Chiara Lubich

Z MEDSEBOJNO LJUBEZNIJO, KI JE ZNAČILNA ZA EVANGELIJ, SO LAHKO TUDI KRISTJANI – KAKOR JEZUS IN Z NJIM – TUDI V NAŠIH DNEH PRIČE BOŽJE NAVZOČNOSTI V ZGODOVINSKIH DOGODKIH.

Naša Doživetja:

Ob prihodu prebežnikov v obmejni kraj so nekateri zaslišali trkanje na vrata. Delia pripoveduje: »Neke vroče nedelje popoldne sem videla, da na pločniku nasproti mojega bifeja sedijo matere z otroki, ki so jokali, ker so bili lačni.

Povabila sem jih, naj vstopijo, in jim rekla, da jim bom brezplačno dala hrano za otroke.

Matere je bilo sram, ker niso imele denarja, a sem vztrajala, in so sprejele.

TO JE BIL ZANJE KOT “TAM TAM” IN DANES JE TO BIFE PREBEŽNIKOV, OD KATERIH JE VEČINA MUSLIMANOV. MNOGI ME KLIČEJO “MAMA AFRIKA”.

Moje prejšnje stranke so me počasi zapustile.

Soba, ki so jo starejši uporabljali za igre, je postala sobica za otroke, kjer lahko pišejo in se igrajo. V njej je tudi mizica za previjanje dojenčkov, kjer se mame lahko tudi nekoliko odpočijejo, ali pa se spremeni v sobo za učenje italijanščine.

TO ZAME NI BILA ODLOČITEV, TEMVEČ NUJNOST; VEDELA SEM, DA SE NE SMEM OBRNITI STRAN. ZARADI PREBEŽNIKOV SEM SPOZNALA MNOGO LJUDI IN ZDRUŽENJ, KI ME PODPIRAJO IN MI POMAGAJO ITI NAPREJ.

Če bi morala začeti znova, bi vse naredila enako. Zame je pomembno DAJATI!«

Delia | Italija